პროლეტარიელებო, ერთიანდეთ!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მინისტრთა დეპუტატთა საბჭოს ორგანო

КОМУНИСТ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ХХІ ТОМИ, ТБილისი, ორშაბათი, 1947 წლის 29 ივნისიდან, ფასი 20 კაპ.

ХХІ ТОМ, ПОНЕДЕЛЬНИК, 29 ИЮНЯ 1947 ГОДА, ЦЕНА 20 КОП.

დღეს გაზეთში:

ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდა მნიშვნელოვანი ამოცანაა — მოწერილი (1-ლი გვერდი).

იაკუტის ასსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმს; იაკუტის ასსრ მინისტრთა საბჭოს; საკავშირო კ. პ. (ბ) იაკუტიის საოლქო კომიტეტს (1-ლი გვერდი).

დიდი ოქტომბრის XXX წლისთავის შესახვედრად (1-ლი გვერდი).

ი. ნატორნეველი — ი. ბ. სტალინი — ბაკოსა და აზერბაიჯანის ბოლშევიკური ორგანიზაციის უფროსებელი და ორგანიზატორი (მე-2 გვერდი).

გამოვასწოროთ ნაკლოვანებანი მოსავლის აღებაში (მე-2 გვერდი).

ალ. მინდაძე — მალარიასთან ბრძოლის გაუმჯობესებისათვის (მე-3 გვერდი).

ბანდიტიზმის ფესვებიანად ამოძირკვა

განვდევნოთ საკავშირო ძალლიდან ზამბალეულები, გავავუჯოგებოთ სოფთ მოგზავანებელთა მომსახურება (მე-3 გვერდი).

უცხოეთის ამბები — დეკემბები (მე-3 და მე-4 გვერდი).

ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდა მნიშვნელოვანი ამოცანაა

საბჭოთა ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდისათვის ზრუნვა პარტიული ორგანიზაციის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ამოცანაა. ჩვენი ინტელიგენტები, ადამიანები, ბევრი ბრძოლა მოუწევთ, ამ ბრძოლა დიდი სტალინი მიგვითითებს, რომ პარტიული აქტივისათვის, საბჭოთა ინტელიგენციისათვის, ყველა დარგისა და სპეციალობის მუშაკთათვის საკვალიფიკაციო ცოდნა მარქსისტულ-ლენინური იდეოლოგიისა საზოგადოების შესახებ, ოფიციალური საზოგადოების განგითარების კანონთა შესახებ, კომუნიზმის გამარჯვების შესახებ.

„ლენინელი არ შეუძლია იყოს მხოლოდ მის მიერ ამორჩეული მეცნიერების დარგის სპეციალისტი, — ეგი ამასთან ერთად უნდა იყოს პოლიტიკოსი — საზოგადოებრივი მუშაკი, რომელიც ცხოველი ინტერესით ეკიდება თავის ქვეყნის ბედ-იღბალს, რომელიც იცნობს საზოგადოებრივი განვითარების კანონებს, რომელსაც შეუძლია გამოიყენოს ეს კანონები და რომელიც ცდილობს იყოს ქვეყნის პოლიტიკური ხელმძღვანელობის აქტიური მონაწილე“ (სტალინი).

ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინურ აღზრდაა განსაკუთრებული მნიშვნელობა იმიტომაც ენიჭება, რომ სწორედ ინტელიგენტური შრომის მუშაკები არიან პარტიული ორგანიზაციების პრობაგანდისტული და საგებაცაო მუშაობის ძირითადი კადრები. პარტიულ და უპარტიო ბოლშევიკ ინტელიგენტთა დახმარებით და უშუალო მონაწილეობით ახორციელებს ჩვენი პარტია შრომელთა კომუნისტური აღზრდის ამოცანებს. ამიტომ თვითონ ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური ომმზადების დონის ამაღლება დიდძნშვნელოვანი საქმეა.

წარმატებით რომ გადავწყვეტთ პარტიისა და დიდი სტალინის მიერ დასახული ამოცანა — გავზადოთ ყველა შუმა, ყველა ვლება კულტურული და ფეგნებული,—საჭიროა უწინარეს ყოვლისა კიდევ უფრო ავამაღლოთ ჩვენი ინტელიგენციის განათლებისა და კულტურის დონე, შევაინტენსიფიცირებთ ეგი მარქსის, ენგელსის, ლენინისა და სტალინის ნაშრომებით.

ბოლშევიკური პარტიის „ისტორიასა და თეორიის ახლა ათასობითი და ათიათასობითი ადამიანი სწავლობს. პარტიის რიგოოვნებთან და სიკეთეკო ეროვნებებთან მოუწყობილ პარტიულ სკოლებში თეორიული ცოდნის დონეს ამაღლებენ ჩვენი პარტიული, სამეურნეო და კოოპერაციულ მუშაკები. ძნიშვნელოვანი წარმატებანია მოპოვებული — ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდის დარგში. ათასობით და ათიათასობით საბჭოთა ინტელიგენტი სისტემატურად მუშაობს თავისი თეორიული ცოდნის გასაღრმავებლად, ბოლშევიკური პარტიის ისტორიისა და თეორიის შესასწავლად. მათ დასაბარებლად პარტიული ორგანიზაციები აწყობენ კვალიფიციური ლექციებს, თეორიული საუბრებსა და კონფერენციებს. ძნიშვნელოვანი მიღწევებია აქვთ ამ მხრივ პარტიის თბილისისა და ქუთაისის საკალაჭო კომიტეტებს. ქუთაისში, მაგალითად, ინტელიგენციათა სისტემატურად ეწყობა „საეკონომიკო ლექციები საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიისა და თეორიის საკითხებზე, მარქსისტულ-ლენინური ფილოსოფიაში, მიმდინარე პოლიტიკის აქტუალურ საკითხებზე და სხვ. ამ შტატიან ლექტორებთან ერთად ლექციებს კითხულობენ ადგილობრივი მეცნიერული ძალები, ხელმძღვანელი პარტიული და საბჭოთა მუშაკები. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ქუთაისის პედაგოგიური ინსტიტუტის მეცნიერ მუშაკთა აქტიური მონაწილეობა სალექციო მუშაობაში. ისინი ხალისით კითხულობენ ლექციებს ქალაქისა ინტელიგენციისა და ინტელიგენციისა და ომმზადებათათვის.

ბევრ რაიონსა და ქალაქში პარტიული ორგანიზაციები ხშირად აწყობენ თეორიულ საუბრებს წიგნზე დამოკიდებულად მომუშავე ამხანაგებთან. ეს საუბრები მიღებული ცოდნის გაფართოებისა და განმტკიცების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ღონისძიებაა. გარდა ამისა, იგი შემოწმების საშუალებაცაა, თუ როგორ მუშობენ ჩვენი კადრები თავიანი თეორიული დონის ამაღლებისათვის. თეორიული საუბრები საშუალებას გვაძლევს დროზე შევნიშნოთ პარტიული განათლების დარგში არსებული ნაკლოვანებანი და ვიზრუნოთ მათი გამოსწორებისათვის. აქედან ცხადია თეორიული საუბრების მოწყობის მნიშვნელობა. მხოლოდ აუცილებელია მეტი ყურადღება მიექცეს მათს მომზადებას, როგორც წესი, ისინი მოწყოს ყველაზე უფრო მომზადებული პარტიული და მეცნიერი მუშაკების ხელმძღვანელობით.

მარქსიზმ-ლენინიზმის დარგში შეძენილი ცოდნის განმტკიცებისა და გაფართოების მნიშვნელოვანი ფორმაა თეორიული კონფერენციაც. იგი ხშირად უნდა ეწყობოდეს ინტელიგენციისათვის. ამ მხრივ კარგი გამოცდილება აქვს საქართველოს კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის ორჯონიკიძის რაიკომს, რომლის ხელმძღვანელობით ინტელიგენციისათვის ხშირად იმართება თეორიული კონფერენციები. ამ კონფერენციებმა დიდად შეუწყვეს ხელი უმაღლესი სასწავლებლების მეცნიერ მუშაკთა მარქსისტულ-ლენინური მომზადების გაძლიერებას, საზოგადოებრივ მუშაობაში მათს აქტიურად ჩაბმას. ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდისათვის თეორიულ კონფერენციებს კარგად იყენებენ ზოგიერთ სხვა რაიონნიც. სამაინო ეს ფორმა მომავალში კიდევ უფრო ფართოდ დაგხმარდეთ.

ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდის დარგში ზოგან სერიოზული ნაკლოვანებებიც არის. ჯერ კიდევ ყველა ინტელიგენტი როდი სწავლობს სისტემატურად. განსაკუთრებით ეს ითქმის სოფლის ინტელიგენციაზე. ბევრი პარტორგანიზაცია კვლავ განაგრძობს არა ერთხელ დაგმობილ ეგრეთწოდებულ „ჩაურეველობის“ პოლიტიკას პარტიული განათლების საქმეში და თვითდინებაზე ამყარებს კომპეტენტებისა და უპარტიოთა თეორიულ სწავლას, არ აწყობს მათთვის ლექციებს, სემინარებს, თეორიულ საუბრებსა და კონფერენციებს. გარდა ამისა, ბევრი პარტიული ორგანიზაცია და რაიკომი სათანადო ყურადღებას არ უთმობს ხელმძღვანელი აქტივის ეკონომიური განათლების საკითხს. იმავითადე ეწყობა ლექციები და კონსულტაციები პოლიტიკური ეკონომიისა და მეურნეობის გაძღოლის სოციალისტური მეთოდების საკითხებზე. ასეთი ნაკლოვანებანი ეკ, უეჭველია, დიდად დაეხმარება ჩვენს საბეურნეო მუშაკებს.

ჩვენი ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდის მთელი საქმის გაუმჯობესებისათვის დაუოალავად უნდა ვიმეშაოთ. არ შეიძლება ერთი წუთითაც კი დავივიწყოთ, რომ კადრებს, საბჭოთა ინტელიგენციის თეორიული განათლების დარგში წინგადადგმული ყოველი ნაბიჯი კიდევ უფრო განამტკიცებს სოციალიზმის პოზიციებს, გაძლიერებს ჩვენს წინსვლას კომუნიზმისაკენ.

საქართველოს საუფლო მრეწველობამ შეასრულა ნახევარი წლის გეგმა

საქართველოს სს რესპუბლიკის საფეიქრო მრეწველობის საწარმოებმა 23 ივნისისათვის 102,5 პროცენტით შეასრულეს პროდუქციის გაფმაკვების ნახევარი წლის გეგმა. წინასწარი ცნობებით, გასული წლის ნახევარ წელთან შედარებით ქაოველების წარმოება გაიზარდა 18 პროცენტით.

ნახევარი წლის საწარმოო. გეგმები ადამდეე შეასრულეს ულუკიძის ბრიგადის ძაფსაღებმა ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. მონიაკა) (დირექტორი ამხ. ბოლოვა), მახარაძის ბრიგადის ძაფსაღებ-საქრეზმა ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. ვასაძე), ქუთაისის მაუფლის ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. ოსსელიანი), თბილისის ბრიგადსოფმა ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. ლაფთაძე), თბილისის ბამბის ძაფსართაფმა ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. გოგოლაძე), თბილისის ბამბის ფაბრიკამ (დირექტორი ამხ. ბაბელაშვილი).

საქართველოს ფეიქრებმა ნახევარი წლის გეგმის გადამტებებით უკვე გაბოუშეს 89 ათასი ბრეტი ბრეშემისა და ნახევარაბრეშუმის ქსოვილი, 4 ტონა ბერეული აბრეშემი და 15 ტონა შალის ნართი.

ქრონიკა

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა ამხ. ნიკოლოს ალექსანდრეს-ძე **ფიგაო** დანიშნა სამხედრო და სამხედრო-საზღვაო საწარმოთა მშენებლობის მინისტრად.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმმა ამხ. ნიკოლოს ალექსანდრეს-ძე **ფიგაო** ნაცვალად სამხედრო-საზღვაო საწარმოთა მშენებლობის მინისტრისა მოვალეობისაგან სსრ კავშირის საშინ მასალათა მრეწველობის მინისტრად მისი დანიშვნის გამო.

იაკუტიის ასსრ უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმს
იაკუტიის ასსრ მინისტრთა საბჭოს
საკავშირო კ. პ. (ბ) იაკუტიის საოლქო კომიტეტს

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო და საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალური კომიტეტი მიესალმებიან საბჭოთა იაკუტიის მუშებს, კოლმეურნეებსა და ინტელიგენციას იაკუტიის ავტონომიური საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის შექმნის 25 წლისთავის დღეს.

25 წლის წინათ იაკუტიის შრომელებმა ბოლშევიკური პარტიის ხელმძღვანელობით, დიდი რუსი ხალხის დახმარებით დაამტვრიეს ხალხისადმი მტრული რეაქციული, ბანდიტური თავიანთი მიწმყოფლადან თეორეგარდიელთა და ბურჟუაზიულ ნაციონალისტთა ბანდები, დაამყარეს საბჭოთა ხელისუფლება და საფუძველი ჩაუყარეს თავიანთ ეროვნულ საბჭოთა სახელმწიფოებრიობას. ცარიზმის დროს ჩაგრული და უუფლებო იაკუტი ხალხი საბჭოთა ხელისუფლების დროს სოციალისტური ცხოვრების სრულფასოვანი, თავისუფალი მშენებელი გახდა.

განვლილ 25 წელიწადში იაკუტიის ასსრ მშრომელებმა დიდ წარმატებებს მიაღწიეს სოციალისტური მეურნეობისა და ეროვნული კულტურის განვითარებაში. ეროვნულ-ეროვნულ ეროვნულ-ეროვნულ ეროვნულ-ეროვნულ

ი. ბ. სტალინი—ბაქოსა და აზერბაიჯანის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ფუძემდებელი და ორგანიზატორი

დიდი და სახელოვანი ისტორია აქვს ბაქოსა და აზერბაიჯანის მუშათა კლასს. ჯერ კიდევ მეცხრამეტე საუკუნის 80-90-ან წლებში იჩინა თავი მუშათა მოძრაობამ თვითმყრობელობისა და ბურჟუაზიის ბატონობის წინააღმდეგ. რუსეთის ნავთის მრეწველობის უდიდეს ცენტრში — ქალაქ ბაქოში. მაგრამ ბაქოს მუშების და მთელი აზერბაიჯანის მშრომელთა მოძრაობის შეგნებული რევოლუციური ხასიათი მიეცა მხოლოდ მაშინ, როცა მას სათავეში ჩაუდგა დიდი სტალინი.

ბაქოში მუშობა მნიშვნელოვან პერიოდს წარმოადგენს ი. ბ. სტალინის რევოლუციურ მოღვაწეობაში. ი. ბ. სტალინი არის სულისჩამდგმელი და ორგანიზატორი ბოლშევიკური პარტიის ერთ-ერთი მოწინავე რაზმის — ბაქოს და აზერბაიჯანის ბოლშევიკური ორგანიზაციისა. ბაქოსა და აზერბაიჯანში ი. ბ. სტალინის რევოლუციური მუშობის საკითხისადმი მიძღვნილი აზერბაიჯანის ბოლშევიკების ხელმძღვანელის მ. ჯ. ბაგიროვის ნაწერები — „ბაქოსა და აზერბაიჯანის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ისტორიიდან“*). ეს ნაშრომი ახლახან გამოვიდა ქართულ ენაზე.

ბაქოსა და აზერბაიჯანის ბოლშევიკური ორგანიზაციის ისტორია გადეგულად დაკავშირებულია დიდი სტალინის სახელთან. მის რევოლუციურ მოღვაწეობასთან. აქ XIX საუკუნის დასაწყისსა და XX საუკუნის გარიჟრაჟზე ახალგაზრდა სტალინი თავის ერთგულ თანამებრძოლებთან ერთად აწყობდა რევოლუციურ წრეებს, ზრდიდა და აწრთობდა მათ ლენინურ-სტალინურ ტრადიციებზე, რაზმავდა მუშებს მომავალი ბრძოლებისათვის, საფუძველს უყრიდა ახალი ტიპის პარტიას, ბოლშევიკების პარტიას.

ჯერ კიდევ 1898-1899 წლებში მიიქცია ი. ბ. სტალინის ყურადღება ბაქოს მუშათა მოძრაობამ. თბილისის სოციალ-დემოკრატიულმა ორგანიზაციამ ბაქოში რიგიანენკოს მიაგზავნა აქტიური მოქმედენელი ვანო სტალინი, რომელსაც თან მოჰქონდა არალეგალური ლიტერატურა. ამ პერიოდში ბაქოში 6 სოციალ-დემოკრატიული წრე არსებობდა. მათი ორგანიზაციული გამიჯვიებისა და გაერთიანების მიზნით, ამხანაგ სტალინის დავალებით თბილისიდან ბაქოში მიდიოდნენ აქტიური რევოლუციონერ-ისკრელები. გასხაპერთრნი დიდი მნიშვნელობა ენიჭებოდა ბაქოში ამხანაგ სტალინის ერთგული თანამებრძოლის ლადო კეცხოველის ჩასვლას 1900 წლის იანვარში, რომელსაც დაავალეთ ჭკნნა ანა მარტო სოციალ-დემოკრატიული წრეების გაამტკიცება და გაერთიანება, არამედ, იგივეთვე არალეგალური სტამბის მოწყობაც.

„საფუძველს უყრიდა რა პოლშევიკურ ორგანიზაციას ბაქოში, — სწერს ამხ. ბ. ჯ. ბაგიროვი, — ამხანაგი სტალინი აქ გზაგინდა ამიერკავკასიის რევოლუციური სოციალ-დემოკრატიის საუკეთესო ძალებს.

ლადო კეცხოველი იყო ერთი იმ შესანიშნავი, მაგრამ პროლეტარული რევოლუციონერთაგანი, მუშათა კლასს საკმისათვის უნიშარი მებრძოლთაგანი, რომელნიც მოკვდებოდნენ რა ამხანაგ სტალინის მითითებათა მიხედვით, აწყობდნენ და ხელმძღვანელობდნენ სოციალ-დემოკრატიულ წრეებს ბაქოს საწარმოებში“. (გვ. 18).

1901 წელს, ი. ბ. სტალინის მითითებით ლადო კეცხოველი ბაქოში აწყობს რსდმპ ლენინურ-ისკრული მიმართულების ხელმძღვანელ ცენტრს — ბაქოს კომიტეტს და 5 რაიონიულ კომიტეტს. ბაქოს კომიტეტის შემადგენლობაში შედიოდნენ ლადო კეცხოველი, ბოგდან ვრეფანაცი, მელიკ მელიქიანცი („ბაბეკი“) და სხვ. ბაქოს კომიტეტი ხელმძღვანელობდა რაიონების მუშობას, ხოლო რაიკომები აწყობენენ და წარმართავენენ პარტიული ორგანიზაციათა მუშობას. ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით ბაქოს კომიტეტი თავიდაგე მტკიცედ დაადგა ლენინურ-ისკრულ მამართულებას და გადაამწყვეტი ბრძოლა გაიარა „ეკონომისტების“, „ლეგალური მარქსისტებისა“ და სხვა ტიპის ანტიმარქსისტულ მიმდინარეობათა წინააღმდეგ, ნამდვილი რევოლუციური პარტიის შესაქმნელად.

ამხანაგ სტალინის უშუალო მითითებით და ხელმძღვანელობით ლადო კეცხოველი ბაქოში აჩაიგნა პარტიული მუშობის, აწყობს არალეგალურ სტამბას, რომელმაც უდიდესი როლი შეასრულა არა მარტო ბაქოსა და აბერეიჯანის, არამედ მთლიანად რუსეთის მუშათა რევოლუციური მოძრაობის ისტორიაშიც. ბაქოს არალეგალურ სტამბაში 1901 წლის სექტემბერში დაიბეჭდა გაზეთი „ბრძოლის“ პირველი ნომერი. „ბრძოლა“ იყო ლენინ-ისკრული მიმართულების პირველი ქართული გაზეთი, „ისკრის“ შემდეგ ყველაზე უკეთესი მარქსისტული გაზეთი მთელ რუსეთში. როგორც „ბრძოლის“ გამოცემას, ისე მთლიანად ბაქოს კომიტეტის მუშობას წარმართავდა და ხელმძღვანელობდა ამხანაგი სტალინი.

„ბრძოლის“ პირველი ნომრის მოწინავე სტატიაში სათაურით „რეფაქციისაგან“, რომელიც ამხანაგ სტალინის მიერ არის დაწერილი, გარკვეული იყო გაზეთის როლი და ამოცანები მუშათა რევოლუციურ მოძრაობაში.

„ბრძოლის“ შემდეგ ნომერში, რომელიც 1901 წლის ნოემბერ-დეკემბერში გამოიცა, გამოქვეყნდა ამხანაგ სტალინის სტატია — „რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული პარტია და მისი უახლოესი ამოცანები“. ამ სტატიაში ამხანაგი სტალინი ხაზგასმით აღნიშნავდა, რომ აუცილებელია მუშათა მოძრაობის შერწყმა სოციალიზმთან, მუშთათვისაც მუშათა კლასის ხელმძღვანელ როლზე გაბმათავისუფლებელ-დემოკრატიულ მოძრაობაში და აუქნებდა პროლეტარიატის დამოუკიდებელი პოლიტიკური პარტიის შექმნის ამოცანას.

ლადო კეცხოველს მტკიცე კავშირი ჰქონდა ამხანაგ სტალინთან, იღებდა მისგან სახელმძღვანელო მითითებებს, რის გამო იგი ხშირად ჩამოდიოდა ბაქოდან თბილისსა და ბათუმში. ამხანაგ სტალინის მითითებით ლადო კეცხოველმა მეუღლეთ კავშირი დაამყარა საზღვარგარეთ ვ. ი. ლენინთან და „ისკრის“ რედაქციის მდივან ნ. კ. კრუპსკაიასთან. ლენინი დიდ შეფასებას აძლევდა ბაქოში არალეგალური სტამბის მოწყობას, იძლეოდა მითითებებს მისი მუშობის შესახებ, ამასთან საჭიროდ სცნობდა ბაქოს სტამბაში მოეგზავნა ერთ-ერთი „ისკრის“ გადაბეჭდვა. ლენინის ეს მითითება ბაქოს კომიტეტმა ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით ბრწყინვალედ შეასრულა: მალე ბაქოში შესაძლებელი გახდა არა მარტო დაბეჭდილიყო ლენინური „ისკრა“ და სტალინური „ბრძოლა“, არამედ დაბეჭდილიყო ბეგრეთვე მარქსის, ენგელსის, ლენინის ნაშრომები, პროკლამაციები, მოწოდებანი. აღსანიშნავია, რომ ბაქოს სტამბაში დაიბეჭდა ვ. ი. ლენინი ბანთქმული ნაშრომი—„რა ეკეთოთ?“.

ყველაფერი ეს კეთდებოდა უდიდესი კონსპირაციის პირობებში, მეფის სატრაპების მხრივ გაფთრხილები დევნის პირობებში. პოლიციია და ჟანდარმერია გულმოდგინედ ეძებდნენ არალეგალურ სტამბას, ბაქოს კომიტეტის საფუძს, მაგრამ მიზანს ვერ აღწევენენ. ი. ბ. სტალინის ერთგული თანამებრძოლი ლადო კეცხოველის მეოხებით სტამბა ბრაგალჯერ გადაურჩა ჩავრდნას. მაგრამ საიდუმლო პოლიციამ მოახერხა თვით ლადო კეცხოველის შეპყრობა 1902 წლის 2 სექტემბერს. ლადომ თითქმის ერთი წელი დაყოფა ბაქოს ციხეში, რის შემდეგ გადმოყვანილი იქნა თბილისში, მტკვრის, სადაც იგი 1903 წლის 17 აგვისტს მეფის სატრაპებმა მხეცურად მოკლეს.

უფროსი ადრე, 1902 წლის 5 აპრილს ამხანაგი სტალინი ბათუმში დაამატებრეს, ხოლო 1903 წლის შემოდგომას იგი გადავასახლეს ციმბირში, ირკუტსკი გუბერნიაში. ციხიდანაც და გადასახლებიდანაც ამხანაგი სტალინი განაგრძობდა ამიერკავკასიის რევოლუციური მოძრაობის ხელმძღვანელობას, ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით რაზმავდა მშრომელებს. „ხელმძღვანელობდა რა მრავალეროვან ამიერკავკასიის მშრომელთა მასების ბრძოლას, — აღნიშნავს ამხ. ბ. ჯ. ბაგიროვი,—ამხანაგი სტალინი ლენინურ-ისკრულ ორგანიზაციებს აშენებდა ნამდვილი ინტერნაციონალიზმის საწყისებზე, ამიერკავკასიის მშრომელებს ზრდიდა ძმობისა და მეგობრობის სულისკვეთებით, რაზმავდა ყველა ეროვნების მუშებს ექსპლოატატორთა წინააღმდეგ ბრძოლაში“. (გვ. 26-27).

ი. ბ. სტალინის ხელმძღვანელობით ამიერკავკასიის სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციები იძლეოდნენ ნამდვილი პროლეტარული ინტერნაციონალიზმის პოლიტიკის განხორციელების ბრწყინვალე ნიმუშს. ამიერკავკასიაში პარტიული მშენებლობისა და ნაციონალური საკითხის მარქსისტულად გადაწყვეტის გამოცდილებაზე არაერთხელ მოეთხოვებდა ვ. ი. ლენინი. მხედველობაში ჰქონდა რა ამხანაგ სტალინის მუშაობის შესანიშნავი შედეგები ამიერკავკასიაში, ლენინი 1913 წელს სწერდა: „ჩვენში და კავკასიაში სოციალ-დემოკრატი ქართველები, სომეხები, თათრები, რუსები მუშაობენენ ერთად, ერთიან სოციალ-დემოკრატიულ ორგანიზაციაში ათ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში. ეს არის არა ფრაზა, არამედ ნაციონალური საკითხის პროლეტარული გადაწყვეტა, ერთად-ერთი გადაწყვეტა“. (ლენინი. ტ. XVI, გვ. 328).

1903 წლის მარტში შესდგა კავკასიის სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციათა პირველი ყრილობა. ყრილობაზე შეიქმნა რსდმპ კავკასიის კავშირი. პატიმრობაში მყოფ ამხანაგ სტალინს დაფსწრებლად ირჩევენ კავკასიის კავშირის კომიტეტის წევრად. გადასახლებიდან ამხანაგ სტალინს განუწყვეტელი ჰქონდა ურთიერთობა კავკასიის კავშირის კომიტეტთან, აძლევდა მას სახელმძღვანელო მითითებებს. 1903 წლის ოქტომბერში შესდგა კავკასიის კავშირის ყრილობა, რომელშაც გაკეთება მენშევიკები და მათი ღიზორგანიზატორული საქმიანობა და გადავრთი დაეჭირა მხარი ბოლშევიკებს.

1904 წლის 5 იანვარს ი. ბ. სტალინი გადასახლებიდან გამოიქცა. თებერვალში იგი კვლავ კავკასიაშია, ჯერ ბათუმში, შემდეგ კი თბილისში და სათავეში უდგამს ამიერკავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციის მუშობას. ეს არის პერიოდი, როცა ალიმაკი რევოლუციური მოძრაობის ჩასახშობად მეფის პოლიციი გააფთრებულ ნადირივით აწყობდა ბოლშევიკების წინააღმდეგ. ბაქოს კომიტეტის წევრთა უმრავლესობა დაპატიმრებული იყო. საოცარმდნენრა ამ მდგომარეობით, მენშევიკები ცდილობენენ თავის მხარეზე გადაებირებინათ ბაქოს პარტიული ორგანიზაცია. დაძაბული ბრძოლა ამ პერიოდში, 1904 წლის ივნისში ბაქოში ჩადის ამხანაგი სტალინი და სათავეში უდგება ბაქოს ბოლშევიკურ ორგანიზაციას, სასტიკ დარტყმებს აგებენენ მენშევიკებს და ჰქმნის ბაქოს ახალ ბოლშევიკურ კომიტეტს, რომლის შემადგენლობაში შედიან ამხანაგები — ჯაფარიძე, ფიოლეტოვი, მოტინი და სხვები.

ამხანაგ სტალინი ხელმძღვანელობს ამიერკავკასიისა და ბაქოს ბოლშევიკთა ბრძოლას პარტიის III ყრილობისათვის, ეწევა უდიდეს თეორიულ მუშაობას ბოლშევიკური პარტიის იდეოლოგიური და ორგანიზაციული საფუძვლიანი დასაცავად, სწერს მთელ რიგ სტატიებს და ბრძოლავენს. ამხანაგ ტალიანის ხელმძღვანელობით, მენშევიკებისა, ესერებისან და დაშნაკებთან დაიწყებული ბრძოლის პირობებში მინდინარეობდა შაბდება მუშათა საყოველთაო გაფიცვისათვის ბაქოში. შეუპოვარი ბრძოლა სწარმოებდა ავრეთვე უადრესად მავე მიმდინარეობის — მენშერიკოველების წინააღმდეგ, რომელნიც საიდუმლო პოლიციის შენიღბული აგენტების როლს ასრულებდნენ მუშათა მოძრაობაში.

შემდეგში, 1908 წელს დაწერილ წერილში — „მოფფარიეკეს ზუბატოველებნ“ ამხანაგი სტალინი, ნიღაბს ზდიდა რა შენღნიკოველებს, როგორც მეშათა კლასის მტრებს, ახასიათებდა მათ: „თქვენ იგივე გაანილები და ზუბატოველები ხართ, ფარისეველურად რომ იფარებო „ხალხის მეგობრათა“ ნიღაბს!

თქვენ ხართ შინაური და ამოტომ ყველაზე საშინა მტრები პროლეტარიატისა!

შორს შენღრიკოველებისაგან!

ზურგი შეუქციოთ შენღრიკოველებს!“.

1904 წლის დეკემბერი ბაქოს მუშათა საყოველთაო გაფიცვით აღინიშნა. გაფიცვის უშუალო ხელმძღვანელები იყვნენ ი. სტალინი და ა. ჯაფარიძე. ეს იყო მუშათა გრანდიოზული გამოსვლა, რომელიც 13 დეკემბრიდან 31 დეკემბრამდე გრძელდებოდა და რომელიც დამთავრდა რუსეთის მუშათა მოძრაობის ისტორიაში პირველი კოლეტიური ხელშეკრულებით მუშებსა და ნავთის მრეწველებს შორის. ბაქოს მუშათა გაფიცვას უდიდესი მნიშვნელობა ჰქონდა, „ბაქოს გაფიცვა, — ნათქვამია საკავშირო კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსში“ — გადაიქცა ამიერკავკასიისა და რუსეთის მთელ რიგ რაიონებში რევოლუციური აღმავლობის დასაწყისად. „ბაქოს გაფიცვა მთელ რუსეთში ინსპირაციებელი სახელოვანი გამოსელების სიგნალი გახდა“ (სტალინი). ეს გაფიცვა თითქოს იყო ქუქა-ქუხილის წინამორბედი ელვა დიდი რევოლუციური ქარიშხლის წინ“ („საყვარელი ე. ბ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ გვ. 68).

ბაქოს პროლეტარიატს რევოლუციური გამოსელები ამის შემდეგ კიდევ უფრო გაძლიერდა. 1905 წლის ოკტომბერში, ხოლო შემდეგ ოქტომბერში ბაქოში ეწყობა გრანდიოზული გაფიცვა. ოქტომბრის საყოველთაო გაფიცვის ბაბო, რომელიც მთელ რუსეთს მიეცა, შეშინებულმა მეფემ მთავრობამ ვაძოსცა 17 ოქტომბრის მანიფესტი. მეფეს სურდა დრო მოეგო, რათა შეადგა შეტეგეზე გადასულიყო. მენშევიკები, ყოველნაირად აქებ-დიდებენენ რა მეფის მანიფესტს, ცდილობდნენ რევოლუციისაგან ჩამოშორებინათ მუშათა კლასი. ამხანაგი სტალინი ამხილებდა და ანადგურებდა მენშევიკებს ისა ახალი ბრძოლისათვის ამზადებდა მუშებს. ერთ-ერთ მიტინგზე თბილისში იგი მიუმოდგენდა მუშებს: „რა გვეკითხებოდა ჩვენ, რომ მართლა გვიმარჯვეთ? ამისათვის გვესახერეთება სამი რამ: პირველი, ჩვენ გვესახერეთება შეიარაღება, მეორე — შეიარაღება, მესამე—კიდევ და კიდევ შეიარაღება“.

ბელადის ამ მოწოდებას ამიერკავკასიისა და ბაქოს პროლეტარიატი გახეხერეულად ასრულებდა. 1905 წლის ოქტომბერში ბაქოს პროლეტარებმა შეაქნეს მუშათა დეპუტატების პირველი საბჭო, რომლის სამუალებითაც ბოლშევიკები მუშათა სულ უფრო ფართო ფენებს ამამენენ რევოლუციურ მოძრაობაში. 1906 წელს რსდმპ ბაქოს კომიტეტთან იქმნება სამხედრო ორგანიზაცია არმიისა და ფლოტში რევოლუციური მუშაობის საწარმოებლად. ამხანაგ სტალინის ინიციატივით ბაქოში გამოდის მთელი რიგი ბოლშევიკური გაზეთები — 1906 წლის აპრილიდან „ბაკინსკი რაბოჩი“, მაისიდან გაზეთი—„ეორ-დეკეტ“ („მოწოდება“), „რიადოვოი“ — არმიისა და ფლოტში პროპაგანდისათვის, 1907 წლის 20 ივნისიდან — „ბაკინსკი პროლეტარი“. გაზეთების ქვეყნებოდა ამხანაგ სტალინის და ბაქოს კომიტეტის წევრების სახელმძღვანელო ხასიათის სტატიები და მოწოდებანი, რომელნიც ადეურად ირეოდენენ მუშათა კლასს, კიდევ უფრო რაზმავდნენ მის რიგებს.

1907 წლის იელისში რსდმპ ლონდონის V ყრილობიდან დაბრუნებული ამხანაგი სტალინი ჩადის ბაქოში და პირადად უდგება სათავეში ბაქოს ბოლშევიკურ ორგანიზაციას. ამხანაგ სტალინის რევოლუციური მუშაობის ეს პერიოდი ცნობილია ბაქოს პერიოდად. ამხანაგი სტალინი ეწევა მეზნებარე რევოლუციურ მუშაობას ბოლშევიკური ორგანიზაციის განმტკიცებისათვის. მიისი ხელმძღვანელობით ბაქოს ბოლშეგიკებმა მძიმე დარტყმები აგებეს მენშევიკებს და განდევნეს ისინი მუშათა რაიონებიდან (ბალახანი, ბიბი-ეიბათი, შავი ქალაქი, თეთრი ქალაქი). ამხანაგი სტალინი „უშუალოდ ხელმძღვანელობს არალეგალურ და ლეგალურ ბოლშევიკურ გაზეთებს — „ბაკინსკი პროლეტარის“, „გეფფოკს“, „ბაკინსკი რაბოჩის“, წარმართავს ბაქოს ორგანიზაციის მუშობას III სახელმწიფო სათათბიროს არჩევნების კამპანიისათვის, რაც ბოლშევიკთა გამარჯვებით მთავრდება, აწევს ისტორიულ გამარჯვებას სათათბიროსა სოციალ-დემოკრატ დეპუტატებისადმი. ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით ბაქოს პროლეტარებმა უდიდესი გამარჯვება მოიპოვეს ნავთის მრეწველებთან ბრძოლაში.

ამხანაგი სტალინი მშრომელთა მტერგანის წინააღმდეგ სასტიკ ბრძოლებში აწრთობდა ბაქოს ორგანიზაციას, თავიდ ირგვლივ ეკრიბა და ზრდიდა მტკიცე ბოლშეკიკ-ლენინელებს, როგორიც იყვნენ — ორჯონიკიძე, ჯაფარიძე, შაუმიანი, ფიოლეტოვი, სარატოველი, გალეკი, ბოკოვი, მალიგინი, სპანდარიანი, ბალარანი, ბემიდოვი, აბიზჩეკოვი, კიანზი-მამედი და სხვ. მათი დახმარებით,— ნათქვამია ი. ბ. სტალინის ბიოგრაფიაში,—ამხანაგი „სტალინი ბოლოს და ბოლოს ყოველ ბოლშევიზმის სრულ გამარჯვებას ბაქოს ორგანიზაციის რიგებში. ბაქო ბოლშევიზმის ციხე-სიმაგრე ხდება. სტალინის ხელმძღვანელობით ბაქოს პროლეტარიატი, გმირული ბრძოლა ეწევა და მთელი რუსეთის რევოლუციური მოძრაობის პირველ რიგებშია“. (გვ. 45).

თუ რა უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ბაქოს პერიოდს ამხანაგ სტალინის რევოლუციურ მოღვაწეობაში, ცხადად ეტყველებს თვით ბელადის მოგონება: „ნათლის მრეწველთას მუშებსა მოარის ორი წელი რევოლუციურმა მუშაობამ გამომაწერთო მე, როგორც პრაქტიკელი მებრძოლი და ერთ-ერთი ჭკუტესელი ხელმძღვანელი. ერთი მხრივ, ბაქოს ისეთ მოწინავე მუშებთან ურთიერთობანი, როგორიც იყვნენ ვაცეკი, სარატოველი და სხვ. და, მეორე მხრივ, მუშებსა და ნავთის მრეწველთა შორის ეულრესს კონფლიქტთა ქარცეცხლში ვმეტ პირველად ბაკიეკ, რას ნიშნავდა მუშათა დიდი მასების ხელმძღვანელობა. ამრიგად, იქ, ბაქოში, მე მივიღე ჩემი მეორე საბრძოლო რევოლუციური ნათლობა“.

ამხანაგ სტალინის მოღვაწეობა ბაქოში დრონიით სწყდება 1908 წლის 25 მარტს, როცა მას აპატიმრებს მეფის საიდუმლო პოლიციი და ათიგეულის ბაილოვის საპყრობილეში. 8 თვის შემდეგ ამხანაგ სტალინს ასახლებენ სოლეგიჩეგოდსკში. მაგრამ 1909 წლის 24 ივნისა ამხანაგი სტალინი აწყობს გაქცევას, კვლავ ბაქოში ბრუნდება და სათავეში უდგება ბაქოს და ამიერ ამიერკავკასიის ბოლშეკიკურ ორგანიზაციებს, დაუნდობელ ბრძოლას აწარეს ლიკვიდატორებისა და ოტზოვისტების წინააღმდეგ. ამ პერიოდში ამხანაგი სტალინი სწერს ისტორიულ „წერილებს კავკასიიდან“, „პარტიული კრიზისი და ჩვენი ამოცანები“, „პარტიიდან“ და სხვ., რომლებშიც ნიღაბს ხდის და ანადგურებს ლიკვიდატორებს, სახავს პარტიაში კრიზისის დაძლევის გზებს.

1910 წლის 23 მარტს ი. ბ. სტალინს კვლავ აპატიმრებენ და ასახლებენ სოლეგიჩეგოდსკში. გადასახლებაში მყოფი ამხანაგი სტალინი კვლავ მეზიდროდ არის დაყენშირებული ბაქოს ორგანიზაციასთან და აძლევს მას სახელმძღვანელო მითითებებს. 1911 წლის 6 სექტემბერს ამხანაგი სტალინი მესამეჯერ გამოიქცა გადასახლებიდან და პარტიის დავალებით გადადგა პეტერბურგში, მაგრამ იგი ერთი წუთითაც ეხედეგელობიდან არ უშვებს ამიერკავკასიის ბოლშეკიკური ორგანიზაციის და, კერძოდ, ბაქოს ორგანიზაციის მუშობას, აძლევს მას სახელმძღვანელო მითითებებს.

ამხ. ბ. ჯ. ბაგიროვის ნაშრომის შედეგად ფურცლები შეეხება აზერბაიჯანელ აზერბაიჯანელი საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე, აწყვრის ამ ფაქტებს, თუ როგორ იბრძოდნენ და იმარჯვებენენ პროლეტარიატის მტრებს წინააღმდეგ ბრძოლაში დიდი ტალანის მიერ ლენინურ ტრადიციებზე აღზრდილი აზერბაიჯანელი ბოლშევიკები, როგორო გამოიწვრთო და გამჭეტიცდა ბოლშეკიკური პარტიის ერთ-ერთი მოწინავე რაზმი — ბაქოს და აზერბაიჯანის ორგანიზაცია. „აზერბაიჯანის კომპარტია,—ამბობს ამხ. ბაგირეთი,—ისტორიულად ჩამოყალიბდა, როგორც საკავშირო კ. პ. (ბ) ერთგული და მონოლიტური რაზმი, რომელიც შეჭმნა, ბრძოლაში ბოლშევიკ-ლენინელთა დიდი სტალინ“.

ციტრუსების შეზამული ბორდოს ხსნარით კოლმეურნის რაიონის სოფელ ქვეყნა ულიანოვკის კალინინის სახელობის კოლმეურნეობაში. წინა პლანზე — სტახანოველი ანლან ლომპაძე.
ფოტო ო. ალოფეოსა.

გამოვასწოროთ ნაკლოვანებანი მოსავლის აღებაში

მინდერად გაცხარებული მუშაობაა. კომბაინებმა მომკეს თავთავიანი მარცვლეული კულტურების პირველი ჰექტარები. ათასობითი კოლმეურნე ხელით იღებს ყანებს. წელს გურჯაანის რაიონში ასაღებია 4.760 ჰექტარი თავთავიანი მარცვლეული. აქედან კოლმეურნეებმა ხელით უნდა აიღონ 3.260 ჰექტარი.

მთელი რიგი კოლმეურნეობები მომზადებული შეხვდნენ მოსავლის აღებას. ამასთან მოსავლის აღების პირველ დღეებში თავი იჩინა სერიოზულმა ნაკლოვანებებმა.

უწინარეს ყოვლისა, მოსავლის აღება ბევრგან არაორგანიზებულად დაიწყეს. უმრავლეს კოლმეურნეობებში შედგენილი არა აქვთ მოსავლის აღების კონკრეტული გეგმა. ზოგან ისევ დაკაყოფილდნენ, რომ კოლმეურნეთა საერთო კრებებზე ზეპირად განიხილეს მოსავლის აღების საკითხი და ზოგადი ხასიათის დადგენილებები მიიღეს.

ზემო გურჯაანის კომინტერნის სახელობის კოლმეურნეობაში 2 იენისს საერთო კრებამ მოისმინა მოხსენება მოსავლის აღების მზადებაზე. მოხსენების გამო კრებაზე არ ყოფილა აზრთა გაცვლა-გამოცვლა. კრებამ მიიღო დადგენილება, რომელშიც ნათქვამია: „დაეკვლის მემინდვრეობის ბრიგადის ბრიგადირს გ. პაპუნაშვილს დროულად უზრუნველჰყოს საველე საწყობის გაკეთება, ხალხის სადგომის გაკეთება, ურმისთვლების შერემონტება და ერთი წყალი ახალი თელის ყიდვა“. ამ კრებაზე განიხილეს აგრეთვე საკითხი „კოლმეურნეობის თავმჯდომარის სალდომი ცხენის შესაფიდვის შესახებ“ და დადგენილ შეიქნენ ოქმით ეიქნა საჯდომი ცხენი 20.000 მანეთად.

კოლმეურნეობა „მეშვიდე კონგრესი“ ყოველ წელს მეტად დაბალ მოსავალს იღებს. ეს კოლმეურნეობა რაიონის ცენტრშია. რაიონიულ ორგანოებს მეტი შესაძლებლობა აქვთ ხელმძღვანელობა და დახმარება გაუწიონ მას. მაგრამ ეს ასე არ არის. კოლმეურნეობაში ხშირად იცვლება თავმჯდომარეები. მოსავლის აღების კოლმეურნეობა რამდენიმე ნამალითა და 3 ურმით შეუდგა. მას არც მტს-ი უსარულებს ხელშეკრულებით ნაკისრ ვალდებულებას. მაგალითად, წელს გაზფხულზე მტს-ს ამ კოლმეურნეობისათვის უნდა მოეხნა 45 ჰექტარი, მოხნა 24.

მეკუნზნის კოლმეურნეობა „გლეხთა გაერთიანებაში“ დღემდე შეუკეთებელია თვითმავალი მანქანა. ამ კოლმეურნეობის აანგაზმა მომკალი ქერის ძნები რამდენიმე დღე ეყარა მინდერად — ზვინებად დადგმა გაგიაინურდა, ლეწვასაც არ ჩქარობენ.

სოფლებში კარდანაზში, ბაკურციხეში, ჩეძლაყში პურეული მომწიფდა, მისი აღება კი 25 ივნისსაც არ იყო დაწყებული.

სოფელ კარდანაზის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობამ ყანაში მისასვლელი გზა არ შეაკეთა, კომბაინი ტალახში ჩაეფლო და ცოტა დღე მოცდა, კომბაინებზე გაკეთებული არ არის ჩაწოლილი პურეულის ასაღები მოწყობილობა. სოფელ კარდანაზის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობაში კომბაინი ისე აამშვავეს, რომ მას არც ნამკლის შემგროვებელი მოწყობილობა ჰქონდა. ვეჯანის კოლმეურნეობაში კომბაინი მოცდა ნაკვეთის მოუმზადებლობის გამო.

25 ივნისისათვის რაიონში აღებული იყო 120 ჰექტარი თავთავიანი მარცვლეული კულტურები, მაგრამ ლეწვას ჯერჯერობით არსად არ შესდგომიან. სოფელ გურჯაანის კოლმეურნეობებში ალოები მოემზადებელია, ძნები კი მინდერად მიმოფანტული. როგორც სჩანს, რაიონში დაივიწყეს, რომ ლეწვის დაგვიანება იწვევს ზედმეტ დანაკარგებს, იფარებს სახელმწიფოსათვის მარცვლეულის დროულად ჩაბარებას.

ყველა კოლმეურნეობაში მოწესრიგებული არ არის შრომის აღრიცხვა და შრომადღეების დარიცხვა. ეფაძოვის სახელობის კოლმეურნეობაში ინდივიდუალურ სანარო სისტემას არ ახორციელებენ. კოლმეურნეებს ამის მიხედვით კი არ უწერენ შრომადღეებს, თვენ რამდენი იმუშავა, არამედ 5-10 კაცის ნამუშევარს ერთად ზომავენ და ყველას თანასწორად უყოფენ. აღრიცხვისადმი კონტროლიც სუსტია. 11 ივნისს ნ. იმერლიშვილი დღიური ნორმა შეასრულა, შრომადღე კი არა აქვს დარიცხული. დაბალია შრომის დისციპლინა. ამას ისიც მოწმობს, რომ აქ პირველ პერიოდში შრომადღეების სავალდებულო მინიმუმის გამოუმუშავებლობისათვის 30-ზე მეტი კაცი მისცეს პასუხისგებაში.

მოსავლის აღების პირველ დღეებში გამოვლინებული ნაკლოვანებანი სასწრაფოდ უნდა გამოვასწოროთ. საჭიროა დაგეშქაოთ მოსავლის აღება და ლეწვა, პირველი განლეწილი პური ჩავბაროთ სახელმწიფოს. გვახსოვდეს, რომ პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების მუშაობა შეფასებული იქნება იმის მიხედვით, თუ როგორ შესძლებენ ისინი მოსავლის დროულად და უდანაკარგოდ აღებას, პურის დაშბადებას სახელმწიფო გეგმის შესრულებას.

ნ. ჯანჯღავა

„კომუნისტის“ სპეციალური კორესპონდენტი

პირველ განაღვნ პურს აბარებენ სახელმწიფოს

ყაბრეთი („კომუნისტის“ სპეციალური კორესპონდენტისაგან). კოლმეურნეობებმა ქერის აღება დაამთავრეს და შეუდგნენ პურის მკას. 23 კომბაინი გუგუნით მოსდევნა საკოლმეურნეო ყანებს. კოლმეურნეობებში შრომის ფრონტი დღითიდღე ფართოვდება.

ყაბრეთელები წელს აიღებენ 8.700 ჰექტარ თავთავიან მარცვლეულ კულტურებს, პური ყველაზე ადრე ბიმშეფდა ყაბრეთის მოლოტოვის, ყიროფის, ბოგდანოვკის სტალინის, ნალმთის ბერიას, ვორონშილოვის სახელობის და იორმეფილნოს სასოფლო სამეურნეო შემაფალ კოლმეურნეობებში.

ყაბრეთის ყიროფის სახელობის კოლმეურნეობაში (თავმჯდომარე ვ. ლაზარეული) ორგანიზებულად დაიწყეს მოსავლის აღება. ქერი აქ მთლიანად მომკეს, 230 ჰექტარი პური ყანიდან უკვე აღებული აქვთ 70 ჰექტარზე მეტი. 10 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მოიღეთა 16 ცენტნერი ქერი, ნაცვლად გეგმით გათვალისწინებული 8 ცენტნერისა. მეოთხე ბრიგადაში მურგოლოვის მანანა დინომეშილი-ა 2,5 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე მოიყვანა 30 ცენტნერი მარცვლეული, მესამე ბრიგადის მურგოლოვა ნინო ლაზარეშვილა 3,5 ჰექტარი ფართობის თვითეულ ჰექტარზე — 25 ცენტნერი. კოლმეურნეობამ სახელმწიფოსთვის ქერის ჩაბარების ვალდებულება მთლიანად შეასრულა, ნარმატებით მიმდინარეობს სახელმწიფოსათვის პურის ჩაბარება. მიმდები ჰექტრებისაკენ გადაუდგამთ მეკიბინაპ ხორბლით დატვირთული ურმებსა და ავტომანქანების კოლონები.

მინდერად გაცხარებული მუშაობაა. კომბაინებმა მომკეს თავთავიანი მარცვლეული კულტურების პირველი ჰექტარები. ათასობითი კოლმეურნე ხელით იღებს ყანებს. წელს გურჯაანის რაიონში ასაღებია 4.760 ჰექტარი თავთავიანი მარცვლეული. აქედან კოლმეურნეებმა ხელით უნდა აიღონ 3.260 ჰექტარი.

მთელი რიგი კოლმეურნეობები მომზადებული შეხვდნენ მოსავლის აღებას. ამასთან მოსავლის აღების პირველ დღეებში თავი იჩინა სერიოზულმა ნაკლოვანებებმა.

უწინარეს ყოვლისა, მოსავლის აღება ბევრგან არაორგანიზებულად დაიწყეს. უმრავლეს კოლმეურნეობებში შედგენილი არა აქვთ მოსავლის აღების კონკრეტული გეგმა. ზოგან ისევ დაკაყოფილდნენ, რომ კოლმეურნეთა საერთო კრებებზე ზეპირად განიხილეს მოსავლის აღების საკითხი და ზოგადი ხასიათის დადგენილებები მიიღეს.

ზემო გურჯაანის კომინტერნის სახელობის კოლმეურნეობაში 2 ივნისს საერთო კრებამ მოისმინა ნინა ბერიას ბრიგადირის ბ. პაპუნაშვილის ანგარიში. ამ კრებაზ

მალარიასთან ბრძოლის გაუმჯობესებისათვის

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲢᲝᲠᲛᲝᲙᲘᲗᲔᲚᲘ სნეულებებთან, ᲙᲐᲠᲒᲘ მალარიასთან ბრძოლის დიდი უურადღება ეთმობა. დაჭაობებულ ადგილებში გაშენდა სუბტროპიკული ბალნარეული და მრავალი მთელი საკურორტო ადგილებადაც გადაიქცა. საქართველოში ამჟამად მუშაობს მალარიის და სამედიცინო პარაზიტოლოგიის სამეცნიერო-საკვლევი ინსტიტუტი, 60 სამალარიო (ტროპიკული) სადგური, 111 სამალარიო საექმნო პუნქტი, 72 სამალარიო-საფერშლო პუნქტი. გარდა ამისა, ქალაქ თბილისში 23 სამალარიო კაბინეტი მუშაობს.

მალარიის წინააღმდეგ ბრძოლა მარტო ჯანმრთელობის დაცვის ორგანოების საქმეს არ წარმოადგენს. ამ სნეულების წინააღმდეგ სამრეწველო-ᲙᲝᲛᲡᲝᲛᲝᲚᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲠᲝᲤᲡᲝᲣᲖᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲘᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲐᲦᲬᲘᲛᲐᲜᲘᲡ ᲞᲠᲝᲤᲡᲝᲣᲖᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲘᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲐᲦᲬᲘᲛᲐᲜᲘᲡ ᲞᲠᲝᲤᲡᲝᲣᲖᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲨᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲘᲗ ᲛᲐᲚᲐᲠᲘᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲓᲔᲒᲘ ᲑᲠᲫᲝᲚ

ᲞᲠᲘᲖᲘᲡ ᲔᲠᲗ-ᲔᲠᲗ ᲥᲣᲩᲐᲨᲘ ᲣᲤᲝᲡᲝᲓᲒᲔᲜᲘᲠᲐᲚᲘᲡᲘᲛᲣᲡ ᲡᲞᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ

ᲞᲐᲠᲘᲖᲘ, 27 ᲘᲕᲚᲘᲡᲘ, (ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲗ). ᲒᲣᲨᲘᲜ ᲞᲐᲠᲘᲖᲘᲡ ᲒᲐᲜᲗᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲘ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲠᲝ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲘᲡᲘᲛᲣᲡ ᲡᲞᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲗ ᲛᲘᲓᲘᲡ. ᲡᲐᲣᲑᲠᲝᲑᲡ ᲓᲔᲓᲐᲥᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲠᲩᲔᲚ ᲑᲘᲠᲘᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲛᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗ. ᲡᲐᲣᲑᲠᲘᲡᲐᲡ ᲓᲔᲓᲐᲥᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘ ᲒᲘᲠᲩᲔᲚ ᲑᲘᲠᲘᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲒᲐᲜᲐᲪᲮᲐᲓᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲚᲘ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲒᲐᲜᲘᲪᲮᲐᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜ